

Hamza Aksaęlı

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

04.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması geręek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir iğerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arınmak

Buram buram tutuşur varlığın
Gece 12'yi çalarken denizler dibinde
Gemiler demirlenmiş yutkunamadığın boğazında

Yüzünü bir sabah namazı vakti serinliğine tut şimdi
Şehir insafa gelir belki
Yüzünü gökdelenlere ve vahşi kalabalığa tut
İnce bir çocuğun çığılı gibi senden başlayıp
Memleketi sarsın o şefkat güneşi

Bir bayram umudu gibi kimsesizliğin
Karahindibalar bir yaz günü bitmiş kırlarda
Olur ya, gözlerin utançtan düşünce bize denk gelirler diye

Gece 12'yi çalarken semazen gökyüzüne bakar bakar yaşlanır
Işıklı atların karanlık günde kat ettiği yolları düşündükçe
Bunu da mı görecektim diyeyazan gözlerim
Kendini bırakır durur çağlayanlarından

Hamza Aksaçlı

Deli kimyagerin portresinde kırık test tüpleri

Ekinlerin arasından geliyorum, ellerim yorgun ama bir o kadar hür,
evinden kovulmuş ürkek çocuklar gibi
Tanklar güröldeyen bakışlarında ateşli boğalar gibi
Kaşları düşer ekmeklerine dokunsanız, eteklerinden bırakır şimşekleri

Duraksıyorum kapıları omuzluyorum, mürekkep yüzlü biri de omuzluyor sanki,
aklımı buduyorum sanki
Bir sofraya geldiler ki birbirlerini alkışlayarak, divane rüzgar gibi
seninle karşılaşıyoruz balkanlarda, kambur
bir hayaletin sözleri sağanak olup yağıyor başıma deliriyorum,
Ormanlara çıkıyoruz, cüret ediyorum bakakalmaya derininden izleyen birine derin
sarı bir yoldan geçiyoruz oysa sokak lambaları yanmıyordu
Kıvırcık bir çocuk mermi gibi fırladı önüme vahalardan geçer gibiydi sivri dilli mükeffir
Cesaret ediyorum donanmaları tufanlara sürmeye
Yürek dayanmaz avuçlar dayanmaz madenler bitiverir saatler gibi

Halimi arz ediyorum yemyeşil gözlü bir yılanı tedbirsiz
Duraksıyorum halicte bir lokantadasın, sular karayayazıyor
- buyurmaz mısın? ben buyurmam
Bi' Zarifoğlu daha gelmez ya dünyaya,
canım ağlamaklı ve estetikten uzak bir sinema ister
İtiraz etme, kabrimde tortu birikirse üstten alırsın bu ayakta alkışlanan emeğinle

İç çekiyorum çünkü sultan atlıları kovaladı beni az önce
Şimdi demirler ardında hammallara taşıtır fitneyi
Bilgeleri dolaştım bunun üzerine koltukları tenekedendi
Fotoğraflara baktırdılar fotoğraflarda kendimi gördüm
Dehlizlerden çıkıyorum nöbetçilere bırakıyorum kendimi güveniyorum tövbe ediyorum
Gece gündüz sızlanıyorum garip garip, büyük savaşın tam ortasında

Hamza Aksaçlı

Düşen uçağın sudaki yansıması

Kapılarından girdiler arka odaların, bayramlarıymış
Pencerelerinden tırmandılar, anlıyorum, iklimleriymiş
Birdenbire uzaklaştım kendimden, kornalar arkamdan kıyamet gibi yağdı,
oysa yolda değildim
Bir kurtulsam dedim ah rüyamdaki mürekkep bulaşmış rengi parmaklarından

Kim bilir, şifalı bir ağ örer ayrık yaralarım Sevr mağarasının örümceği
İlkin bir dilim ekmek, bir kaşık çorbayla kalkarım ayağa
Sonra bir çocuğun umutla taşıdığı torbasında hediyesi olurum
yüzünde güller açtıran belki
Ben bir rüzgara kapıldım ki göz bebekleriniz büyür çarpıntı vurur,
bitmeyen tirbülanslarda can pazarı
Bir nehri aşmanın güçlüğüne katlanamıyorum şimdi, otobüsler kaçıyor, aldırıyorum

Kocaman bir köye vardık atlarım yumuşadı, ekmekleri susuz yiyebiliyorum artık
Mavi parmaklıklarından bakıyorum, seccadelerde parlar serin yüzü annemin,
görmeniz pamuk bulutlar gibi
Yat saati su üstleri esrarlı parlıyor
Esmer bir muhafız nöbetinden dönüyor tablolarından,
saçları güneşlere degecek olur güneşlere
Dağları buhar bastı, çakallar beslenirken bölük bölük geyik kanlarında
Öfkem bir meydanda dinendir, ertesi gün selamün aleyküm der gölgesi devler

Hamza Aksaçlı

Evlerin doldurduğu

Camlarım sırlanıyor ayna oluyorlar, cila kabul etmez
Sırlanan camlarım seni temsil ediyor, kuvvetli, cila kabul etmez
Ben Çindeki o kör adamım Zinnûre, sense Endülüste açan çiçeksin
Görülebilmen olmasaydı hani
pes ediverirdim hiç başlamadan bu sabır isteyen telaşeye
Bir idrak biçimi olduğundan görmek, daha aydınlık taraftan yansır ötekine

Fein lemtékün... terâhu
Mevlâmı buldum demiş Mecnun, âh...
İçime işliyor deriyi aşan taalluku ışığın ve görünüyor kocaman boşluğu
Sahipsiz bir baltaya yapışmış gibi kırbaçsız kervanlarda taşınır, zarif
Musikişinas bir tekke mi bu, her akşam fikrimde bir yolda
kafamın içinde davullar patlar

Yıkıntılardan geçtim, o da buradan geçmiş, o da buradan geçmiş
Uzun boylu biri de geçmiş
Yatırırsalar sonsuza kadar gülerim gibi

Elinde bir fincan olduğundandır elinde, bir fincan mutluluk fındık kokar
Bak bugün yeni bir soru sahiplendim tenhada
çam ağaçlarının ardından bu yamaç bize çıkar mı, söyle
Sen son padişahı gibi gönül tahtının
Letâifim tebaası olmuş, akla her düştüğünde ayaklanır
"padişahım çok yaşa!"
Tebaa fetih ister sultânım, tebaa fetih ister

Büyük bir kitaba benziyor adın kadim ve muteber bir kitaba
Karşılıklı olan menfaattir dediya usta, hemen kulak verdim, inandım
Bu yüzdendir içten yanabilmesi yalnız var olmakla
Şimdi binlerce boşluk etrafımda,
ama hiç birinin seninle dolmuyor oluşu yok mu
Peki onca sabaha çıkmış olmamıza rağmen
hiçbirinde senin gözlerini ilk görenin ben olamayışım...
İmayla sayılır mı bir aşkı yaşatmak?
deliriyorum sanırım

Her mahallenin bir delisi olurya, bu kıyıların da delisi ben olmuşum sanki
bayram yeri gibi geziyorum
Ama manzarada korkuyu bekler gibi bu halim nicedir?
Gemileri kolaçan ediyorum süratle, huzur-u kalbî hangi birinin yükünde?

Burada eremediysem ben daha da ermem artık diyorum

Hamza Aksaçlı

Güverteden görülenler

Bu koca yurdu esirgeyen, seni de beni de en iyi bilendirya Zinnûre, hangi günahından
ötürü söyle, otobanlardan toplanır tâhir cesetleri
Şair "bir ömür yetmez" deyince gecenin karasına çakılıyor gemilerim,
kehanetler yokluğuna çıkıyor, inanmıyorum
Bir teheccüt vakti soğumuş bulursan beni, yelkenlerine sarıp alelacele kavuştur ötelere
Ben sende tükeniversem gayri, hangi dünyanın şehidi olurum bilmem...
Hiç ses yapan bir şey yokken yine de sükûnet aradın mı sen?

Hiç kıblesini şaşırmayan bir kul gibi asil duran zambakları kokladın mı?
Zambaklar göğsünde ısıtarak koklanır çünkü
Verimli bir kahramanlık benimki bak bir çırpıda göklere çıkıyor, bir çırpıda kuyularda
Kaybolmak üzereydim bulduğum sulara yeniden dirildim sanki,
sûni bir sükûnet sözü veren kimyasal çoğalırken kanımda
Başım mağrur bir atın yerde başı şimdi, zalim kamçuları yıldırım olarak inse,
yaş haddinden gövdesi tek kurşunla gömülse, bir damla yaş akıtmaz belki

Bir deliyeyazanla tartışıyorum, iyi bilirdik diyorum
ve ayrı semtlerde hançer taşımaya karar veriyoruz zifiri karanlık çökünce kentimize
Yemende yakalayınca soğuk havayı,
dergahından kovulan derviş gibi kûh-i esvâb'a sürülüyorum
ve günbegün içiyorum şifalı suyu تنها dağlardan eve dönmenin umuduyla

Âlem denilen bu esirgeme yurdunun yetim çocuklarıyız
ve sen bahçelerden uzatılan bir ip gibi umut taşıyorsun
Bak sepetim kurumuş tütün dolu, seni söyleye söyleye tutuşsunlar mı?
Çünkü yüzün güldü Zinnûre
Senin koşmayı bilen ayakların vardır,
benimse uçmayı bilmeden kendini bırakan çelimsiz kollarım
Isınmak için bir hayali yakarsın sen, yıkıcı bir ideoloji mi bu?
Ateşinde biten güller dilsiz, bir söyleyebilseler ah yine söyler seni

Hamza Aksaçlı

Huzur-u kalbî

Kanal yolu aç can damarlarıma ve şifalı suyu kurtar kanımdan
Rüzgartoplayan tepesinden bak insanların içine, uçurum da senin içine bakar durur
Bilirsinya umarsız gülemem, filistinli çocuklar hiç ağlamamış gibi dünyada
Hatta renksiz ağlarım, renkli balonları kurşun darbeleriyle patlarken o çocukların
Ellerimi bıraktım bulutlar üstünde bisiklet binerken ben,
İşte bu yüzden hiç büyümüyorum
Üzülme, üzerine düştüğümüz dizlerimizde çocukluk dövmelerimiz var bizim

Tanımadım ben bu labirentin kireç kokan duvarlarını varlığında kaybolmadan önce
Şimdi harp meydanı içim ve maktûlleri toplamaya izin yok,
topraktan da ayıramazlarya?
Ama sen gözlerimin içine baktığında operada ince bir çılgılık gibi
işin bütün seyri değişecek sanki
Aç gözlerini ve kırk köyün yaşamasına yetecek bahane doğsun gözlerinden
Nasıl ki akşam ezanında çocuklar evlerine, cinler meydanlara koşar,
huzur-u kalbî benim de içime doğar belki

Hamza Aksaçlı

Irmaklara durduklarımız

Köşebaşlarında tükeniyor gençliğimiz
Fiyakalı arabalarda taşınmazya garibanın sevdası
Ne vakit bir feryat kopsa İsmail'i arıyor annesi
Çöl aşılmaz, levhalar soğuk, dikenli teller çepeçevre, kıvranıyorum
Yangın yerlerinden kaçıyorum yanmak ister gibi dingin
Ellerini ver ellerim bulanmışken şiirlere hazır
Eğer gözlerini kapatmasaydın, sevda şırıl şırıl akıp giden bir ırmak olurdu
Yanardağ eteklerinde ürkek bekleyen şehir avunurdu belki

Elif ba'yı yeni bitirmişim, bana yaşama sevinci başla
Ödünç mürekkeple bir itiraf yazılmıyor Zinnûre, mahşer yeri gibi iz sürüyorum, pervane
Hasretler yaşanmış eskiden, oysa hasretliğim demek, bak hala ayaktayım demektir
El kadar bir çocuksundur sen, karamsar bir topluluk kılıyor namazımı
Çöl aşılmaz, teneşir taşı soğuk, tabut yeri çepeçevre, evim diyorum, sığınıyorum
Makine toplamış gidiyor mevsimlik işçileri, yerleri dolmuyor geldikleri yerde
Ve bitiriyorum toprağımdan zaman zaman adına yazılmış çiçekleri

Hamza Aksağı

İyilik ve kötülük

Atlarım çarpıtılıyor çarpık, bir heyeti bekliyorum
Bir heyeti bekliyorum, talepkar olarak kalbimi yarıp bakmamaya, âh
Oysa misallerle gösterir kendini yüce hakikati fikrimin
Oysa suretâ söylense de bir sevgi hakikatine dönerya sonra belki
Hüküm aşk oldukça, aşıklıktan ayrı olsun hiç mümkün mü sahibi?

Konuşmak imkanı olmadığından savaşıla çözedurduk biz de, yaşasın bu çare
Bir tarih teorisi inşa ediyorum bak sade bizim için işte
Tarihe gömülmüş uzak manzaralardan kolayca geçebildiysek de
tâ ki yanibaşımızda bitince bir travmaya dönüşür biraz
Bir tohum gibi günü gelir çatlara duyarsınyâ
O zehirli sarmaşık beni sarıp sarmalar ana gibi, kanım çekilir hemen orda

Bir silsile gibi seni sevmek, bir silsile, bir silsile, ilâ âhir
Bahçemden baharımı anla demiş şair
Bu da bir nevi bir savaşmak biçimidir canım bizim gibilere has
Asmalar altından bakıyorum kulaç atıyormuşum gibi oksijen içinde şuursuzca
Yarım bırakma, adımı tamamla
Yarım bırakma, adımı tamamla
Yerini bulur senden ibaret garip bi' sızı

Eğer bi' gün izin verirlerse Zinnûre hani olur da verirlerse
Kabirden kabre yazar gönderirim ben de uzun, bir yörük çalgısı eşlik eder belki,
belki seversin
Ben buranın kalabalığını bile kaldıramamya gerçi, açılın gibi biraz öteye
Seni hatırladığında sükunet bulur belki
acıkmış kuşları bile doyurmayacak bir parça göğüs kafesimde bir şey

Ve sonra sessizlik şiddetle çarpışan parçacıklar gibi küçük
ve keskin bir hıçkırıkla delinir yer altında
Israrla söylenen her fikir işleniryâ insanoğlunun zayıf aklına, işleniryâ Zinnûre
Ama sen şimdi dayan dayan diye sakın söyleme bana
bu hiç de samimi bir söylem olmaz inan ki
Öyle hafife alınacak bir yük değil ki bu...

Sesleniyorum, atlarım geri çekiliyor bulutlarına

Hamza Aksaçlı

Karanlıktan İre

Belki gölge mertebesidir bu belki hâdis belki mümkün
Geçmiş aşıkların hikayelerini anlatırdı yüzün
Belki çilenin kendisiydi, hasretin kendisiydi yaşamak
Ama o ki kurtulmuşuz mahza çirkinlik olan yokluk dehlizinden
Hakiki varlıktan nasiptar olmuşuz
Bak sen de olmuşsun, iyi ki olmuşsun
Sırf bu bile mutlu olmaya değer diyorum
Ve bir sabahı daha görmeye bu şehirde

Aklıma düştüğün sandığından çoktur, inan
Ama aklımın yokluk aynasına yansıyan ne varsa dünyadan
Çirkinlikten payidar oluyor şimdi
Gölgeleniyor, karanlık oluyor
aynama yansıyan ne varsa dünyadan

Özündeki yokluk galip gelir de insana
Bitiverir bir gün sabaha karşı
Ve bir öğle yahut ikindi selâsı

Hamza Aksaçlı

Kaybetmek

Morfinlerim uyutmaya yetmiyor
göz çukurlarımda otururken ateşten işçileri kötülüğün
Tahta evlerimde ateş yakıyor evsizler, umursamıyorum,
nasıl olsa sabahı görmeye niyetim yok
Köylerimden vergileri gönül yıkarak topluyorum sonra denize atıyorum
nasıl olsa sabahı görmeye niyetim yok
Gerekmedikçe izin vermiyorum korkularımın beni paramparça etmesine,
sığınma talep ediyorum Arapça bir yazıyla

İğnelerim uyutmaya yetmiyor
göz bebeklerinde geniş çaplı bir köprü örerken kandan işçileri bedeninin
Demirden köprüler inşa edersin nasıl olsa kuşatırsın her karanlık çöktüğünde,
lordun salonları korku odası çığlık çığlığa
Aklımın cevheri kanat çırpışır vehminde, kan kaybederken gece saatleri
Vitrinleri zorla alıkonulmuş biçare, cıvası yükseliyor sıcak, duruşu bir çiçek suretinde,
yarım adım kalmış ki dengeleri uçurumun ağzında

Bir ayrıma geliyoruz raylarım ayrılıyor,
geçitlerinde yağız bir erkek çocuğu çalışır sonsuza kadar gibi
Fikrimden ayrılmamandan anlıyorum en sonunda ülkem olduğunu

Hamza Aksaçlı

Merdivenlerin soğuk yüzü

Tükenmekten koruyor bir ateşi koruyucu ellerin
Eriyen mumun dibinde bir rüya, rüya içinde güneşler,
güneşler altında koca sahra, sahra ortasında ateşhane
Ben o yuvada turnaları anıyorum hatıramın içinde,
mutluluk ağızım olup heybeme doluyor
Esrarlı yağmurlar inci taneleri gibi besleyip büyütüyor bedenimi

Beni gözlerinle kolla Dilrubâ,
belki güneşe varacağım el ayak çektiğinde sokaklardan
Karayel rehberim olacak bu ebediyet sanrısında bana
Beni perçeminle kolla,
ecelim bir kervana yük olup gönlümün hanesinden çıkacak
Perçeminden tutuna tutuna menzile kavuştur beni

Beni kirpik uçlarınla...
Yolu kesildiğinde kervanım, burhanınla rahatlat beni
Annesinin dibinde yavru kediler gibi
Kedinin aklında bir rüya, rüya içinde dolunay,
dolunay altında bir güzel bahçe, bahçe ortasında güller
Ben o gülleri kucaklıyorum,
Mecnun'u ve Ferhat'ı anıyorum düşlerin içinde
Ve yaşamak görkemli bir törenle çağ atlıyor seninle

Hamza Aksaçlı

Meydan övgüsü

Bir meydanda yaşamaya alıştım ben, dert etmem burada merak etme
Kentlerde tutmaması gibi yollara yağın karın,
anılar kavuşamayınca tutunamıyor zihninin kıvrımlarına Zinnûre
Adını sayıklıyorum cumartesi sabahları kadar özgür ve ferah gözlerine kilitleyip aklımı
Bir gün gelecek hiç unutma, acı kahve teselli edemeyecek kırılın vakti

Uçarı bir çocuksun sen, kırmızı kulaklığıyla şehir şehir gezen
Bense yürümesini bile bilmeyen, elinden tutulmaya muhtaç çelimsiz
Kentin dev ekranlarına ilanlar yağıyor, heyecanlı sokak lambalarının altından geçiyoruz
Bayraklar sarkıyor (öteki), karagiller halinden razı halde ucuna konar
Kiremit rengi cephelerde gözlerin izi bâki

Bulutları seyredemezsin bir etiketten korkarak
Samimi bir fikirdi seni unutmak, ama samimi olması gerektirmez doğru olmasını
Işığın üşüşüyor çelimsiz aklım, bir kez daha zulme düşürüyor kendini göz göre göre

Dünden kalma düşerimle rahatsız etmem seni, endişelenme
Dönen kapılarından gururlu geçiyorum sensizliğin parayla satıldığı binaların
Azaltan uykusuzluğun kaçınıcı günü bu?
Bilirsin, buralı hiç olmadık aslında,
hayat yolu her zaman dönülebilecek kadar yakinken

Ateşli bir fikirdi zulmetinin son demlerini yaşıyor olmak, saflaştırılmaz
Köşelerden geçiyorum, ilanlar yeni bitiyor
ve kirli bir kumpas akşamın akşam olduğunu hatırlatıyor bana
Sinemalardan geçiyorum, şikayet olsun diye değil ama bundan da haberin olmuyor
Saatler kalbimi gösteriyor akşam inerken şehre,
bu sefer adresini karıştırmama umuduyla
Gülüştün uzaktan sevdiğin bir manzara gibi, bütünleşen altı uçurum,
dinlesen kırılan buzullar, dokunsan cenazeler kaldıran

Radikal bir fikirdi dünyadan ayrılık, oysa kâbil değil dönmekle bitirmeye düşünceni
Yalancı bir cesaret bu, yol işaretlerini kendi çizer, gün gelir kendi siler
Çaresiz bir fikirdi şehirle bütünleşemeyenin uzaktan seslenmesi şehre
Kader deyip şemsiyemi çevçevden ibaret bir dükkan tentesi altında açıyorum
Bütün yollar bütün sokaklara çıkıyor sen hariç
Marjinal bir fikirdi İstinye'de sabah 6'da yapılabilecekler

Hamza Aksağı

Neyin nerede bulunacağı

Huzur Allah'ın kalbine koyduğu bir hediyedirya Zinnûre
Saray mahzenlerinde arama onu, girmeye layık bir gönle girmekte ara
Depremeler anlatır dinginliğin kıymetini en iyi
Ruhun kuraklıktan kaskatı kesilip çatlamasıyla anlamlanması gibi rahmetin kıymetinin
Ve hain şüpheden kendine kıyıvermenin kıyısına gelenin anlaması gibi

Ve umutsuzluk, sanki bütün sevdalar yaşanıp bitmiş gibi umutsuzluk
Ömründen ömür çalan, belini büken, ele ayağa düşüren
Bir karadeniz tulumu gibi sızlanıyorum rutubetli bir orman evinde
Bulutlar kar topluyor, sanki alev topluyor erkekçe
Bir masaya oturuyorum, sanki işkenceye oturuyorum, gülmek hayal
Metal bir ölüm gibi bizimki büyük ihtilafların meyvesi, elde kor, gönülde yangın yeri

Oyunlara doyamadan çalışmak zorunda kalan bir çocuk gibi yersizdi
sevmeden yaşamak
Heybetli bir dağa yükseldiğinde iz bırakmamak kadar boş
Ben de bu sevdayı okuttum ve büyüttüm bak Zarifoğluyla, Karakoçlarla
Şiirler söylenince saklanmak tarihe gömülüyor koca sevdaların arkasına
Şiirler söylenince hisar burçlarından bakakalıyor bir çocuk
sabah sabah heybesi umut dolu balıkçılara
Piyasalarda düşüyor değerim piyasalarda, bu yüzdendir sözün sana çıkması boyna

Uzun boylu konuşuruz kıyıdaki evler gibi yanyana
Gerçi alçıldandırya bir yerde benim, gülüşüm betondan biraz
Şaşkınım şimdi, görmeyeli ne kadar büyüdü aşıkların içinde sevdalar?
Bazen nefes aldirmiyor, halden hale sokuyor, dağıtıyor, dağıtıyor
Bazen körpe bir günde bulduğun ilk bahane gibi gülümsemeye taptaze
Perişanım şimdi, hayalinin karşımda tecessüm edecek kadar gerçek
varlığının gerçek olamayacak kadar uzakta oluşu...
Sen bir ömre sığdıramazsın hayalleri
o bir teşekkürü sıkıştırıverir yarı gönülsüz bir gülüşü yanına ekleyip

Hamza Aksaçlı

Sandıklara giriş

Tam şuramda toplandılar, duvarlar da toplandı
Sinir uçlarımda oyunları, kovsam geri dönengil, kapıları zorlayangil
İlk sefer saatinde suya iner gibi vapurlar, saklanır saklanır günaydın derler
Ve adım gibi bildiğimden uyanacaklarını, hiçbir zaman sabah olmaz aslında

Sandıklara kapatın beni şimdi, yüz yıl sonra çıkarın, ama yalnız beni çıkarın
Vay ben aklımı nerede bırakmışım...
Bütün annelerin merhametinde yıkansam belki döner yerine, belki

Sensizlik kendini hatırlatır, sensizlik bir tümör gibi, sensizlik kötü huylu, alışılmaz
Bir kavgaya girmek gibi öğretir insana, bir çiçeği koklamak gibi
Bir masumiyet arayışı gibi yaban ormanda,
yeni doğmuş ne varsa görebilsem dünya kurulalıdan beri
Yeni uyandığında gözlerini ve sonbaharın maviliğini

Bir zamane ritüeli gibi,
sırf seni hatırlatıyor diye kapitalist bir kahveciye günaydın dedim
Uslanmaz gönlüme pencere açtım, dışarısı hava alsın diye
Hayat çok kısa, şiir söylemek lazım

Hamza Aksaçlı

Sandıklardan çıkış

Kırmızı bir şey doğuyor ellerinden
Bu ömür yolculuğunun bir tutamağı yok
Sabahlarının sana imtihan, bana armağan oluşu
Ve gözlerinde okunması bir şairinin asaletinin
Eski bir kapıdan geçip geliyorsun, süslü mamur bir kapıdan
Bense ayakkabılarında yürümek istiyorum
çünkü bu kendinden kaçmanın tarihçesidir
Ve "bak sen oldum" demenin şaircesi
Yorulmakla var oluyor dizlerim bir kez daha

Sandıkların içinden arınmış çıkıyorum, merhaba diyorsun
Bir resme bakıyorum, geyikler vaveylâ kaçışıyor
Saat kulesi altında tüfekli muhafızlar
Yerli yersiz taş evlerde sonsuzluk yanılıgısı
Duvarlarında sarmaşık çiçekleri gezer
Üçüncü sayfaya geçmeden bir deliyeyazarın gezdiği gibi saçlarında

Bil ki bir veda önce ağızdan ayrılır gidenin,
geride küle dönmüş anıların kurşuni rengini bırakarak
Çıkmaz sokakların ilk çıkmayanı kendisi olduğu gibi
Uzun gece önce penceresinden ayrılıyor sabahı bekleyenin
Sokakları önce çocukluğun yalınayakları terk ediyor

Görkemli bir kaleye sığınuyorsun
sen çarşılardan geçip, sen de herkes gibi çarşılardan geçiyorsun
Şapkın bir düşünceyi avuçlarından çiviliyor çocuk gözümün önünde
İçine akıtıyor yaşlarını, uzak yakın sularda derin sessizlik

Sen güçlü bir çocuksun,
yenilsen yaşama sevincini bırakmazsın yenilgiye, bilirim
Ölçüsüz iner yüzünden bahar
Benimse yeşil bir minibüs gibi hiçliğin ortasında,
umutsuzluk kum taneleri olup birikir etrafımda
Delilik de övülür ya, sen de övülürsün
Yüksek olduğu gibi bulutlar, içleri boş olduğundan

Hamza Aksaçlı

Sarmaşık çiçekleri

Çilemi dinle, beyliklerim göz göre göre düşüyor
Işıklı bir hançer gülüşünden erişiyor yalın
Kınından çıkmış bir güneş kürkünü yeni çıkarmış gibi ağır doğuyor üzerimize

Karanlığın öyle bir tonunu yakaladım ki sormayın, suni ışıklar yakar tepemizden
Hiçbir imkan yok diyorum uzanan eli tutmaktan başka
Hâlis arayan ışıltılı sultan kapılarında
Çünkü iz sürülmüştü, kerhen değil muhabbetle
Yolu buharlaştıran hendeklerden geçebilmemiz ondan,
yani yolda çadır kurmadığımızdandı
Kadim bir kente geliyoruz, istasyonlarında
çelişki adet olmuş
Kembriğin duvarlarını yerle bir ediyorum ve şimdi oldu diyorum işte

Hamza Aksağı

Senin adının ne olduğu

Piyanoların ardından yeşile çalıyor binalar buğularında, korkuyorum
Köşede bir kahve dükkânı ve gözlüğünün çerçevesi kalın bakıyorsun
Aşk her şeyin mazeretidirya, Zinnure
Olgun tezahürüdür büyük kararların, sormadan dünyaya getirmek gibi birini
Kemale ermiş bir soru gibi varlığın temel esasına dair
Ağaçlar yol boyunca iki taraflı üzerimizde, altlarından yürüyoruz
Çünkü aramak kadar güzel bir şey yok ve iz sürmeye gelmiştik aslında
Kemikli bir el şömineden geçerek yaklaşıyor kapı kulbuna

Geceleri de vururya dalgalar kıyıya sen görmeden de,
ay paramparça sularda şimdi
Çimlenmiş bir yokluğun ortasında eski bi' telefon kulübesi gibi tabelası kırık
Uç ışık giz dolu kayığıma çıkıyor ağır ağır hâki suların altından
Arnavut kaldırımından geçiyor bir adam jilet gibi
gövdesiz kolları iz bırakıyor duvar kağıtlarına, bense
eskiden beridir yağmur geçirmemesini düşünüyorum sokak lambalarının

Sen cephelerde yaşamış adama savaş diyecek ol, görürsün bayılır belki
Kurşun atmadan savaş sanatı yazandan o kadar uzakta ki
Çoban köpeğini de suçlu bulmuşlar bütün köylü etrafında, biri dev,
şarhumma gözleri
İskeleti karanlık bi' gölge gibi, kırmızı şapkalı bi' kız hedefinde
Şöforsüz bir araba beklemez mi 60'larda sisler içinde, Zinnure?

Biz mi çıkıp gelmiştik buraya, yoksa kabiliyetimiz mi çekmişti bizi?
Hünerini açığa çıkarırya nasıl olsa insanoğlu dünyada
Yakana yakıştırırsın belki dönegelen kıpkırmızı muhayyel bi' kainatı
Dev bir balık ormanda uçuyor sarkık yüzlü gri
hamlesi gücü kadar, başa sarıyor bandı
Nöbetçilerim eksiliyor, Meryem'in yardım çocukları şifalı elleriyle odalarda
Izdırap dolu bakışlarını miras bırak bana ve hadi gel mutlak akli birlikte övmemeye

Bazı sorular vardırıya bedeli ağır, dile gelmez ki sorasın
Dilime gelen, şimdi neredesin?
Senin adın aramak olsun bir çocukluğun hayat dolu bakışlarını
Unutmaya çalıştıkça yerleşmesi zihnine
üç yaşında bir çocuğun gülüşmesi olanca içtenliğiyle
Meselelerim bir nehre karışıyor akarsular gibi
ve deniz kapalı bir sistem, yalnız içeriden girişi olan
Kırmızı bir gökyüzünde çarpışır trafik direkleri,
kivılcımlar patlar bir şeyi kutlar gibi

Esas oğlan yıkılmaz diye bir şey yoktur, Zinnure

Hamza Aksaçlı

Seyr-i sükut

Senin adın aramak olsun
Söndü ışığı gönül gözümün yokluğunda
Baştan aşağı yalan dolu bir haritayı seni gösteriyor diye takip ediyorum
Divane başımailmek ilmek örüyor unutulmaz bir ölümü hünerli beyaz ellerin
Ömür dolu testiden yılların sızması ondan

Baştan ayağa hileli bir oyuna o hile sensin diye aldanıyorum
Ağız dolusu sahte bir gülüşe sendendir deyip inanmam gibi
Boğazımdan sızıyor senden uzak yağın yağmurların kekre tadı
Altlarında eziliyorum, inceliyorum, inceliyorum

Eşkiyalar yolumu daimi kesmiş gurbetinde, teselli bulamıyorum
Şavaşlara girmeden pes ediyor gönül ordularım
Özümdeki yarayı özlemle sarıyorum, ürperiyorum, ürperiyorum
Eşkiyalara içimi döküyorum, tövbe ediyorlar

Bağımı koparamam bu sevdadan gayri,
düğüm düğüm bağıyor eksiksiz beyaz ellerin
Ruhumun ateşten eşlikçisini sabah akşam yakıyorum,
küllerinden mi doğar bunlar?
Göz pınarlarım altından kaynıyor,
üstünden alan tesellilerin fayda vermemesi ondan
Yapraklar dökülüyor usulca ömür ağacımdan

Hamza Aksağı

Sıfır

Kalbime denk gelsin sözlerin de uzamasın daha fazla yokluğun
Ve ellerinin bembeyaz olması gelsin
Sen bir türkü mü söyledin?
Neden her yeri sarmış
Doksanlarda ihtilal görmüş bir adamın korkusu
Sen bir sigara mı yaktın?
Muhayyel gökyüzünü bembeyaz bir diken yırtar

Aramak seni satır aralarında
Ve şehrin meşhur manzaralarında bakışlarını
Seni hatırlatacak ve acıtacak sözcükleri

Bu neyin muhakemesi?
Güller sanık güller hakim güller avukat
Hayalim almıyor bu görüntüleri, azaltın, azaltın
Allah'ım beynim patlayacak, çıkarın şunu çıkarın!..

Hamza Aksaçlı

Son anda

Milisanıyeyle tükendi bedenini saran yeleğın
Lilyumlar yerine kırmızı mavi başkaydı işaretın
Ellerın göklerden göktaşlarını bahçelere sunardı
Nereli olduğunu bilmeyen bir çocuktun sen

Kahvem soğudu, merak ettim, neden yataktan çıktım
Sabahın altısında hava puslu ve hafif çiseli
Şehrin en güzel manzarasını seyre dalman vardır
İşaretleri içine sakla, fermuarı üzerlerine çek
Ekinleri seyret, ekinlerin harman zamanı geçmiş, tükenmişler
Kaç sabahtır gelmeyince çiftçiler harman yerine

Uzak diyarlarda akşam sefaları açmış, gözlerinde gece olmuştur şimdi
Nasılşa yaşamak tükenmektir, ha atmış yıl, ha atmış dakika
Gece hazır, manzara hazır, alabildiğine geniş gönlün
Alemi seyre daldın, üşüdün, yeleğini giydin, beyaz uzun kefen mi bu?
Gözyaşlarıyla bir çınar atmış dakikada doğmuş

Hamza Aksaçlı

Şehrin başına gelenler

Kasırgaya kiskıvrak yakalanmış bir şehrin çaresizliği gibi
acılar yükselir hayal kırıklarının aralarından
İssız dağa yuvam diyen tilkiler bile ürperir geceyi dolduran feryatla
Ve sen bir kuş oluyorsun av zamanı doğmuş,
barış fişeği maskesinde yalan gülüşlerin vurduğu
Yorgun düşmüş yağmur sesinde bile seni duymaktan rezil başım,
pusulasını yitirmiş seyyah, yıldızlarda kaybolan
Asırlık bir çınardır olduğundan sabır, seyre dalsan büyür, yaşını saysan ölür

Tozu toprağa katıyor çocuk kanatların ve
bir gece kasırgayı doğuruyor şehrin semasına
Uzlaşma yok diyen bir elçisindir sen düşler ülkesinden gelen,
ya şehrin anahtarı, ya kırk gün savaşları
Korku dolu bir seyyahım, savaştan kaçmışım, hainim,
pişmanım, koşuyorum, koşuyorum
Mısraları yokluyorum hayaller ülkesinde,
gölgenin gölgesi olsun diye, gözlerim kapalı
Ancak bulutlardan bir yorgan kapatır diyorum
şehrin semasından gördüğün hayal kırıklarının aralarını
Bir cezaevi tipi olduğundan pişmanlık, alınların üst sınırında bulunur

Hamza Aksaçlı

Thames nehri üzerinde ağıt

Yüzünü ışıklara çeviriyosun ve beyaz bi' perde iniyor ortasından
Dağlara avuç ayası kadar bi kırmızılık konarya halkalardan kaçıp
Halkalar gölgelerinde büyüyor, sen büyümüyorsun
Elin bi' şey tutuyor bi' şeyi anlatamazmışcasına hani
Pembe bi' perde, bir kemancı yoğunlaşıyor yanibaşında
Elinde özenle soyulmuş bir meyve, bi' soya deđiyorsun usulca
Başında mı ararsın pişmanlığın mahallini, bir kuş yuvasıdır oysa
Dostlarım topraktan çıkıyor ve savunmaya başlıyorlar suçsuzluğumu

Her an gör Zinnûre çünkü gözlerin koruyacak gibi olur
Aynalarda her anından haberdar olan kendinden haber ver
Bekletmeye gelmeyecek şeyler vardırıya, eski bir yağmur gibi İstanbul'da
Arka bahçesini basması sarmaşıkların Beşiktaş'ta bir köşkün
Çünkü biz geçmiştik sokaklarından
Londra'da demir bir merdiven iniyor apartmanın tam ortasına
Duvarları hayaletli duvarları ağlar gibi
Geceleri küçücük penceresinden görünür dađ zirveleri
Gece vakti parçalı taşlar sıralı, yarı aydınlık
Köprüsünde kızılaçalan bulutlar kıyamet gibi çöker
Ölümün bir örtüsü varsa, Zinnûre
bir kış akşamı çatılardan seyredersin, parmağlarından

Tramvaya bin şimdi tramvaydan in, turuncu bir ışık yansın, sıcak
Meşhur bir yokuşu sonra, apartmanları sal ötelere
Otel odasında insansız bir elbise, yine sahipsiz olmaz
Dolunayı sığdırmış gibi tek bir odasına, tek bir odasında kalmıştır aydınlık
Ziyadesiyle bez örer yitirilmiş bir çocuktan geriye kalana
Yamacı bitirdiğinde beyaz bir kulübe eklenmiştir tek göz eve
Çocuk ormanda korkunç, çocuk korkuyu öğrenmemiş, çocuk kaç! çocuk kaç!
Eski bir piyanoyu kurtar, uçurumun başında arta kalan kalabalıktan
Bak kıymetli bi' şey var bizde, camların arkasından görünen

Bütün merdivenler bütün avlulara çıkıyor, sen hariç
Başı sütun dolu bir havuzdan anlıyorum

Hamza Aksağılı

Toplanmak

Sende renkleniyor eski bronz fotoğrafların ölü yüzleri
Senin yüzünden Zinnûre
Bir halka kurduk orada, kurşunlar serî patlıyor, oysa silahımız yoktu
Ustayı dinliyorum, kaldıysa bir ben bir o kaldık diyor,
dünya ne de küçükmüş diyorum

Adaletli bir takvimdi oysaki, yorumlayan aklımda büyüdü buluşmalar
Kendimizi şikayet ettik orada, biraz isyan ettik, oysa dilimiz kıpırdamadı
Hikmetli bir sessizlik bizimki, demlenmeye bırakılmış yarım kalan bir vakitte
Hüznümüzün özünde bulduk mukaddes huzuru,
kentın zahmetli yüzünden ırak, bir o kadar uluorta
Uzletimiz kaldı mezara, kavuşmak bir kırlangıç olup taşımıza konar belki

Hamza Aksağı

Tutku, bozgu, solgu, sapkı

Vesvesedendir bir de bıçakla geç isterim sözlerinden sonra
Saray duvarlarıyla mı karıştırdın nefesini derin aldığın yetmezmiş gibi
Yalnız kiralık katiller değilmiş bir ölüm vesilesinin parçalarını birleştiren
Aynı zamanda söz ustaları

Bi kurbağaya karşı yelkenlileri açarsın
Orantısız güç sokak çocuğuna
Nefesini hakedene nefesini benim elime koyma
Ağırlığıyla mağmayı karıştırır
Ateşten çiçekler kundağının başında

Hamza Aksaçlı

Yangın yeri

Boğazına oturur Turgut dolu salonların hayalet sakinleri
ve büyük saatleri üzerine yürür
Vakitsiz değildir hiçbir yağmur bilirim
ve bütün şairler kendine has bir dille konuşur
Veremli koca atları öldü şairlerin mutlu ol,
terleri kurumadan gömüldüler kedere, artık yolumuz yayan
Ne mevsimleri sayarım, ne yolunu izini sürerim artık

Zamanın belini büktüğü bilge evler gibi
dalgalar dövdükçe büyümüşüm yüz yıldır bu sahilde
Yeşil dağlarda tek tük evler gibi kendi yağıyla kavrulan,
yolunu kaybetmiş kuşların selam verdiği yalnız
Herkes nereye koşuyor, önüme dikilen hayaline çarpmışım ben
Hayalin bir anıt gibi göğsüme saplanmış
Acımasız döven dalgalar değil, damlayan bir ateş imzalar fermanımı

Ben aslıma dönüyorum sabaha karşı,
ince bir yağmurla açılırsa rahmet kapıları
Cinlerin uykusunu bölmeden bir gündüz,
sessiz çıkarım Allah'a ısmarladık diyemeden
Senden uzak esen rüzgar olurum, yine ağlarım,
çünkü sevmek de o olmakmış biraz
Ne otağ kurarım dünyaya, ne senden bir sadâ izini sorarım artık

Gölgesi devlerden kaçıyorum,
ama nereye gitse senin yörüngende gezer dünyam
Bir dervişi öfkeli kalabalığa tutuyorum, düzeliyor
Ay altı alemlerin kalabalığı başımda
Yosun tutmuş merdivenler ışığa çıkıyor
Bir şair ölüyor ve ben ceketimi yakıyorum

Hamza Aksaçlı